

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.154/2023/5.
A felperes:	felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (felperes képviselőjének címe eljár: felperes képviselőjének neve kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselőjének neve kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 8. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 48.K.703.512/2022/7. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a hivatásos állomány tagjaként 2015. július 1. napjától az alperes alosztálya állományában bűnügyi technikus beosztásban teljesített szolgálatot. A 301-67/159/2015. számú kinevezésében a szolgálatteljesítés helyeként település területe szerepelt. A felperes 2016. május 13. napján kelt munkaköri leírása a munkavégzés helyét a alperesi illetékességi területeként, 2021. december 28. napján kelt munkaköri leírás pedig a szolgálatteljesítés helyét település közigazgatási területében jelölték meg. A munkaköri leírások tartalmazták azt is, hogy végrehajtja a hatáskörébe tartozó, illetve vezetője által meghatározott szolgálati ügyekben a feladatokat; nyomozási cselekményeket folytat le az osztály hatáskörébe tartozó esetekben, valamint egyéb cselekmények helyszínén, ha arra vezetőjétől utasítást kap; előjárója utasítása alapján a munkaköri leírásban meghatározott feladatokon túl köteles végrehajtani a külön nem nevesített, de az alperes szolgálati helye tevékenységi körébe tartozó mindazon eseti jellegű feladatot, amelyek ellátására végzettsége, szakmai ismeretei, valamint tapasztalatai alkalmassá teszik.

[2] alperes helyettese a 2016. július 19-én kiadott átiratban a bűnügyi helyszíni szemlék időszerűségének szem előtt tartása érdekében elrendelte, hogy az alperes kerületi rendőrkapitányságain a naponta szolgálatba lépő bizottságok közül négy kerületnél a bizottságvezető és a technikus együtt legyen küldhető a településen felmerülő helyszíni szemlékhez. Ennek érdekében a kerületeket négy blokkba sorolták és a kialakított blokkokból a hónap minden napjára fix bizottságokat (ügynevezett régiós szolgálatokat) határoztak meg. Ezen eljárásrendet az alperes bűnügyi helyettese átiratával 2016. szeptember 15. napján megerősítette.

[3] A felperes a peresített időszakban a saját kerületében végzett feladatok mellett, azon kívüli kerületek illetékességi területén is látott el régiós szolgálathoz kapcsolódó feladatokat, amelyek ellátásáért díjazásban nem részesült.

[4] A felperes 2022. augusztus 1-jén terjesztett elő szolgálati panaszt, amelyben 2019. augusztus 1-től visszamenőleg 3 évre terjedő időszakra vonatkozóan, a rendszeresen más kerületi rendőrkapitányság illetékességi területén végzett régiós szolgálati feladatok ellátásáért az illetményalap 100%-ának megfelelő megbízási díj és késedelmi kamata megfizetését kérte az alperestől. Arra hivatkozott, hogy a más kerületekben végzett helyszínelési feladatok nem tartoztak a feladatkörébe, ezért a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. §-a alapján öt megbízási díj illeti meg.

[5] Mivel az alperes elsőfokon eljáró szerv vezetője a szolgálati panasznak nem adott helyt, azt felterjesztette település Rendőrfőkapitányához, aki a 2022. szeptember 19-én kelt határozatával a felperes szolgálati panaszát megalapozatlanság miatt elutasította. A szolgálati panasz érdemi vizsgálata körében a határozat utalt arra, hogy a szolgálati jogviszonyról rendelkező állományparancsban, valamint a munkaköri leírásokban a szolgálatteljesítés helyeként település területét határozták meg, és a felperes a munkaköri leírások alapján köteles volt az alperes bűnügyi helyettesének 2016. július 19-én kelt átiratában foglaltakat teljesíteni. A régiós bizottságok felállítására egyébként sem ideiglenesen megüresedett, vagy betöltetlen szolgálati beosztások ellátása miatt, illetve nem a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályoztatott személyek helyettesítése céljából került sor, hanem a szakszerűség és

az időszerűség teljesítése érdekében. Hivatkozott a határozat a parancsnoki kivizsgálás anyagára is, amelyben megállapították, hogy a felperest a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával nem bízták meg, illetve többletfeladatot nem végzett el, ezért a Hszt. 71. §-ára alapított igénye nem megalapozott.

A felperes keresete, az alperes védirata

[6] A felperes keresetében 2019. augusztus 1. napjától 2022. július 31-ig terjedő időszakra 18 hónapra az illetményalap 75%-nak, 17 hónapra az illetményalap 100%-nak alapulvételével 1.178.834 forint megbízási díj és annak 2021. február 6-tól számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Ezen felül a perrel kapcsolatban felmerült költségein megfizetését kérte.

[7] A felperes szerint a Hszt. 2. § 4., 24., 25., 28. és 31. pontjainak együttes értelmezése, továbbá a Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet (a továbbiakban: IRM rendelet) alapján megállapítható, hogy a régiós szolgálat keretében teljesített feladatok a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozó többletfeladatok voltak, amelyek ellátásáért a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjában foglaltakra tekintettel öt megbízási díj illeti meg. Más kerületekben is szolgálatot látott el, mert ott a technikai beosztások megüresedtek, nincsenek betöltve, illetve tartósan akadályozott személy helyettesítése merült fel. A jogalap körében hivatkozott a Kúria Mfv.II.10.179/2011/4., Kf.VII.40.244/2020/4., Kf.VII.39.106/2021/6. számú, irányadó döntéseire. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában (28.988 forintban), 100%-ban (38.650 forintban) határozta meg azon hónapokra, amikor a keresetlevélhez csatolt kimutatása szerint adott hónapban 1-3 helyszínen, illetve 4 vagy afeletti régiós helyszínen a munkavégzés ténylegesen más kerületben történő szolgálattal járt. A megbízási díj mértékét a Hszt. 71. § (4)-(5) bekezdésében foglaltakon túlmenően a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 35. § (6) bekezdésére és a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatalos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 10. § (2) bekezdésére alapítottan határozta meg.

[8] Az alperes védirata a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Az alperes a felperes szolgálatteljesítés helyét kiemelve állította, hogy a felperes a régiós szolgálati feladatokat nem többletfeladatként végezte, a Hszt. 71. §-ában szereplő megbízási díj fogalmilag nem köthető az illetékességi területen kívüli munkavégzéshez. Az alperes kifogásolta a megbízási díj mértékét is, mivel abban az esetben is, ha fennáll a felperes kereseti kérelmének jogalapja, legfeljebb a rendvédelmi illetményalap 50%-ának megfelelő havi összeg illelhetné meg. A felperes által kimutatott feladatellátást egyebekben nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 1.178.834 forint megbízási díj és 2021. február 6-tól a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata és perköltség felperes javára való megfizetésére.

[10] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (1) –(2) bekezdése alapján a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között eljárva vizsgálta, figyelemmel a Kp. 2. § (4) bekezdésre és a 4. § (1) bekezdésére. A Hszt. 71. §-a, valamint a 44. § (1) bekezdése és a 45. § (1) bekezdése alkalmazásával megállapította, a kinevező okiratban kell kötelező jelleggel rendelkezni a szolgálatteljesítés helyéről, és kizárólag változó szolgálatteljesítés esetén biztosított a szolgálatteljesítés közigazgatási területi megjelölése a munkaköri leírásban. A Hszt. 2. § 4. pontjában, 24. pontjában, 25. pontjában, 28. pontjában és 31. pontjában meghatározott definíciókból – azaz a szervezeti egység, a szolgálati hely, a szolgálati beosztás, valamint az állománytáblázat fogalmából – kiindulva megállapította, hogy a felperes szolgálati beosztása a szervezeti egysége szerinti, tehát az alperes elsőfokon eljáró szervezeti állománytáblázatában meghatározott munkakör, szolgálati helye pedig az alperes elsőfokon eljáró szervezeti. Az alperes egy kinevezésben, az adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, és a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van. Az alperes ellentételezés nélkül a régiós szolgálatok ellátása során sem határozhatott meg a felperes részére a saját szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat. Hivatkozott a Kúria Mfv.II.10.179/2011/4. számú döntésében foglaltakra, mely szerint a munkaköri leírások kiegészítésével az új, más beosztáshoz kapcsolódó feladatok nem lesznek a felperesi munkakörbe tartozók, s ez nem minősül a kinevezés közös megegyezéssel történő módosításának. Megállapította, hogy a felperes kinevezése nem lehet ellentétes a fentiekkel, és a munkavégzési helyét nem tágíthatja a munkáltató illetékességi területén, a felperes besorolásán, a munkáltató állománytáblázatán túlmenően. Így az alperesnek a szakmai indokokra, település Rendőrfőkapitánya bűnügyi helyettesének átiratára, a felperes kinevezési okiratára vonatkozó hivatkozásai a fenti jogszabályhelyeket és jogszabályi rendelkezéseket nem írhatják felül.

[11] Megállapította, hogy az alperes eredeti beosztásával megegyező technikai feladatok ellátásával bízta meg a felperest, de más kerületi rendőrkapitányságok technikai feladatainak ellátására is kötelezte nem csak eseti jelleggel, hanem meghatározott rendszer szerint. A Hszt. közens rendelkezései alapján a szolgálati beosztás csak az adott kapitányság (szervezeti egység) állománytáblázatával összefüggésben, az abban meghatározott munkakörök tekintetében értelmezhető. Mindebből arra következtetett, hogy a régiós szolgálat ellátásával a felperes a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört látott el. A felperes kinevezési okirata szerinti beosztását meghaladó, az annak illetékességi területén kívüli régiós szolgálati feladatok többletfeladatnak minősültek. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított kereseti kérelem jogalapját megalapozottnak találta.

[12] Az összecszerűség körében a Hszt. 71. § (5) bekezdését és a BMr1. 35. § (6) bekezdés és BMr2. 10. § (2) bekezdés rendelkezéseit, a Kúria Mfv.II.10.777/2012/7. számú eseti döntését alapul véve döntött. A megbízási díj mértékének megállapítása során arra volt figyelemmel, hogy a perrel érintett időszakban a felperest 35 hónapon keresztül rendszeresen és visszatérően bízta meg régiós szolgálat ellátásával az alperes. Ez alapján helytállóan tartotta a felperes által előterjesztett, az illetményalap 75%, és 100%-a szerinti megbízási díj iránti keresetet, ezért a feladatok mennyiségére tekintettel annak megfelelően kötelezte az alperest.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[13] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogsértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjára, illetve (5) és (6) bekezdésének sérelmére hivatkozott.

[14] Nem vitatta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette és a megfelelő jogszabályokat alkalmazta, azonban álláspontja szerint mindezekből téves következtetést vont le. Utalt arra, hogy a bűnügyi helyszíni szemlék időszerűségének javítása érdekében került sor település Rendőrfőkapitánya bűnügyi helyettesének az átiratában elrendelt fix bizottságok felállítására, amelyben foglalt feladatmeghatározás szolgálati előjárói parancsnak tekinthető a Hszt. 103. §-a alapján, a felperes a hierarchikus szervezeti rendszert, felépítést, és az ezzel járó speciális jogokat és kötelezettségeket tartalmazó jogviszonyt kötelezőnek ismeri el és elfogadja. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban képviselt álláspontját, miszerint a Hszt. 71. §-ban meghatározott megbízási díj fogalmilag nem köthető egy illetékességi területen kívüli munkavégzéssel. A helyettesítés felmerülését, a szemlebizottságok más kerületbe való átirányíthatósága okán kizárta.

[15] Kiemelte, hogy a felperes település területén teljesített régiós szolgálatok során is a beosztási feladatait látta el utastásra. A felperes a kinevezésében és a munkaköri leírásában foglalt illetékességi területen és nem azon kívül járt el. Azt is hozzátette, hogy a szemlebizottságok más kerületbe történő átirányítása akkor is megvalósul, ha az adott rendőrkapitányságon már saját bizottság felállítására került sor ezért a helyettesítés fogalma sem merülhet fel.

[16] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes marasztalását kérte 25.000 forint jogtanácsosi munkadíjban. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a régiós szolgálatok ellátása nem tartozott a beosztásához, az ennek során végzett feladatellátás a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatnak minősült. Ebből a szempontból ugyanis nem a szolgálatteljesítési hely volt releváns, hanem a szolgálati beosztás és feladatkör. Ezeket alapul véve az elsőfokú bíróság a Hszt. 2. §-ban meghatározott fogalmakat – mint az állománytáblázat, a szolgálati hely, a szolgálati beosztás, illetve szervezeti egység – helyesen értékelte. Fenntartotta a keresetében előadott jogi álláspontját, utalva a felsőbírósági döntésekre is. Észrevételezte, hogy a megbízási díj megítélt összegét az alperes nem vitatta.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[17] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[18] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között – a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül eljárva – bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a fellebbezéssel érintett körben a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése –

a helyesen megállapított tényállás körében – helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[19] Az alperes fellebbezése alapján a másodfokú bíróság kizárólag azt vizsgálta, hogy a fellebbezésben megjelölt jogszabálysértések megvalósultak-e, azaz az elsődleges fellebbezési kérelmet tekintve a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, valamint (5) és (6) bekezdését az elsőfokú bíróság helytállóan értelmezte-e.

[20] Figyelemmel arra, hogy az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, azt a másodfokú bíróság alapul vette. A kinevezés módosításról rendelkező állományparancs szolgálatteljesítési helyként település területét, valamint munkaköri leírások a felperes munkavégzésének helyeként az alperes elsőfokon eljáró szervét, valamint település területét (az alperes illetékességi területe) jelölték meg. Az elsőfokú bíróság a szolgálatteljesítési és munkavégzési hely ekként történő meghatározása mellett is helytállóan vizsgálta elsődlegesen azt, hogy a többletfeladatként állított régiós szolgálat során végzett munka a felperes beosztásába tartozott-e. Az IRM rendelet illetékességi szabályait is értelmezve jogszerű következtetésre jutott az elsőfokú bíróság akkor, amikor a felperes bűnügyi technikai beosztásához tartozó feladatkörnek az alperes elsőfokon eljáró szerv feladatkörébe tartozó feladatokat tekintette, és ez alapján az alperes további illetékességi területeire kiterjedő régiós feladatokat ehhez képest olyan többletfeladat-ellátásként értékelte, ami alapot szolgáltat a felperesnek megbízási díj megfizetésére. Az IRM rendelet szabályozását is figyelembe véve ugyanis nem tartozik a szolgálati beosztáshoz az a feladat, amelyik az adott szervezeti egység állománytáblája szerinti valamely beosztásnak megfelelő feladatellátást jelent ugyan, de a konkrét feladat az illetékességi szabályokat is figyelembe véve kívül esik a szervezet feladatkörén.

[21] A bírói gyakorlat egységes abban, hogy ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (BH2018. 259.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölérendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kúria Kfv.VII.37.193/2020/8.).

[22] Jelen per tárgyával megegyező esetben a Kúria már több döntésében is rámutatott, a kinevezési okiratban meghatározott beosztást meghaladó, azon túlmenő illetékességi területre kiterjedő régiós szemlebizottsági feladatok többletfeladat-ellátást eredményeznek, így ennek ellentételezéseként megbízási díj jár (Kf.VIII.40.034/2021/4., Kf.VIII.40.054/2021/4., Kf.VII.40.244/2020/4., Kf.VII.39.106/2021/6., Kf.III.45.120/2021/4., Kf.III.45.050/2022/4., Kf.III.45.121/2022/5.). A hivatásos állomány tagja szolgálat teljesítésére vonatkozó kötelezettsége körében a Hszt. 103. § alapján köteles az előjáró parancsát teljesíteni, azonban e kötelezettség nem érinti a felperes megbízási díjra jogosultságát.

[23] Az alperes a megbízási díj összecszerúságát nem sérelmezte, ezért azt a Fővárosi Ítéltáblának vizsgálnia nem kellett.

[24] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján – megalapozták.

[25] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[26] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, fellebbezési ellenkérelem korlátjára tekintettel a felszámított összeggel megegyező mértékben elfogadta.

[27] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű 94.307 forint fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[28] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

település, 2023. szeptember 13.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró